

5.1.2e

Van: [redacted] 5.1.2e [redacted] 5.1.2e [redacted]@hotmail.com>
Verzonden: woensdag 18 februari 2015 15:10
Aan: Postbus - Gemeentelijk Informatiecentrum - Info Website
Onderwerp: Het Gat van Groningen.
Bijlagen: Het Gat van Groningen..docx

Beste redactie,

Graag zou ik willen dat dit geschreven verhaal, dat een toekomstige dreiging voor het hele Noorden zou kunnen worden, aan alle personen van het college B&W uitgedeeld wordt. Later dit jaar komt dit in boekvorm uit, waaronder meer korte verhalen.

Mijn naam is [redacted] 5.1.2e

Op dit moment zijn er drie boeken van mij verschenen.

Kan ik rekenen op uw medewerking?

Met vriendelijke groet,

5.1.2e

GEMEENTE GRONINGEN	
Pag.no.: 4881056	Routing
Ingek. 19 FEB 2015	Ro
Dossiernr. stik 10244	PRO
Archief	

Kopie BARCOL

Sanctuarium Beswerd.

Het Gat van Groningen I.

De schrik was eruit, de angst groeide met de dag. De laatste beving onder de provincie Groningen had de trots van het Ommeland uit het lood gezet.

De Olle Grieze, onze Martinitoren, had een Pisa effect gekregen.

Decennia lang was er gekscherend in huismakers, kroegen en proeflokalen en zelfs op scholen en de RUG, de Rijksuniversiteit, over gesproken. Wat als het nu eens helemaal mis gaat? Kan dat?

Ja, dat kon! Het was geen doemscenario? Nee, maar wel een realistische schetsing van als je ergens onder de grond iets weghaalt dan zal de bodem uiteindelijk gaan zakken.

En dit wist men al toen men de eerste boringen in Slochteren deed. Begin vijftigerjaren van de vorige eeuw.

Meerdan tachtigduizend Groningers en andere mensen zoals toeristen, maar ook Drenten en Friezen stonden gezamenlijk op de Grote Markt. Zij keken naar hoe een bergingsbedrijf zenuwslopend werk verrichtte om de Olle Grieze van steunberen te voorzien.

Eerst had men de Grote Markt willen afzetten voor alle verkeer. Maar de Grunneger liet zich niet meer in een hoekje wegzetten. De politiek van Den Haag en de NAM waren daar jaren succesvol in geslaagd. Met leugens en bedrog. Zelfs toen de bevingen erger en erger werden wist Den Haag er wel weer zo'n draai aan te geven dat zij er geen schuld aan hadden. Eerst onderzoeken hoe dat met de bodem zit. De kraan bleef open. Iedere seconde werden er duizenden liters gas onder het Groninger landschap weggezogen. Maar om de gezondheid van de bewoners van de getroffen gebieden, die als maar groter werden, daar werd niet aan gedacht. Nee, Den Haag en de gasunie denken alleen aan hun eigen dikke portemonnaie's. Ach, het zijn toch ook maar een stelletje domme boeren bij elkaar daar in het Noorden, niet dan? Hoeveel hebben wij al aan hen verdiend over de laatste zeg zeventig jaar? En wat hebben wij hen ervoor teruggegeven? Helemaal niets. Allemaal gratis en voor niks. Dan moet je wel echt dom zijn als je dat zo ver je heen laat komen, niet dan? Wij konden die monomanen dit in Den Haag horen denken. Maar ook de eigen Groningers.

In de raden van de Provinciale Staten, gemeenten en lokale besturen in samenhang met de NAM.

Op ieder breed en diep veld waar diplomatiek overleg gevoerd werd, waren de burgers van Stad en Ommeland door de provincie met het bekende kluitje het nog bekender riet ingestuurd.

Schande spraken zij ervan, toen alles aan het licht kwam. Wir haben es nicht gewusst, ging hier niet op! En waar hadden wij dit eerder gehoord?

Hoeveel steekpenningen er gevonden waren durfde men nog niet te zeggen.

Een onafhankelijke commissie was drie jaar bezig geweest. Via allerlei zijwegen hadden zij informatie ingewonnen die hen in staat stelde om de gaslucht een eigen geur te geven, opdat de schuldigen snel en efficiënt opgespoord konden worden. Er werden rekeningen op de Kaaimaneilanden bevroren.

Die stank was zo erg dat als je er te dichtbij in de buurt kwam je er zeker van kon zijn dat je goed was voor een maand Davos, frisse lucht inademen om je longen te redden.

Voor nu was de Olle Grieze gered. De steunberen stonden. Maar de aarde bleef beven en trillen. De Grunnegers leefden met ingehouden adem en een Sun-Web vakantie zat er nu even niet in. Wat zal de nacht naar morgen hen bieden? Velen sliepen buiten in tentjes. Het leven van de mensen van Stad en Ommeland werd gegijzeld. ©

Het Gat van Groningen II.

Het mooie ochtend rood met water in de sloot moest nog even wachten. Aan de horizon van de aardbeving gebieden van Groningen rommelde en schoof Moeder Aarde met haar strakke lichaam. Voor het eerst sinds de laatste keer en dat was mei 1945, gingen de luchtalarmen in de hele provincie af.

Het was een paniek van jewelste. De Grunnegers hadden mazzel dat het langzaam licht begon te worden. Geen ziel lag nog te slapen. Iedereen stond op straat, liep in een plantsoen of in zijn eigen achtertuin. Politie brandweer en ambulances reden naar die gebieden waar de bevingen het ergst waren geweest. Honderden gewonden en tientallen slachtoffers waren er te betreuren. Wat men nooit had verwacht was zich aan het ontpoppen. Het Grunneger volk van Stad en Ommeland leefde op een tijdbom. Wat meer konden zij nog verwachten?

Hoeveel slechte omen konden deze mensen nog dragen en verwerken? Wanneer was de maat bij dit mooie, schone boeren volk vol? Was dat afhankelijk van hoe de politieke achterlijken die in Den Haag zetelden er tegen aan keken? Er hun zoveelste lul zegje over zouden doen?

Het land werd geregeerd door een stelletje nietsnutten en salonsocialisten gesteund door mensen die steun geven aan waanzin om er toch maar bij te willen horen.

Nederland werd een mutatie met lepra-achtige trekjes. Zieke politici die denken dat ze hun fouten kunnen wegpoetsen door het gefraudeerde geld maar weer terug te storten. Ja, dat had ik niet zo moeten doen. Maar het Van Mesdag blijft voor deze dieven gesloten. Zij komen en hoeven er niet in. Foutje, bedankt! Nee, Fischer en Aus der Fünten, SS'ers, mochten ook vroegtijdig weg. Hadden ze wel verdiend, toch?

Ja, en de Grunneger ziet zijn mooie Goldenraand naar de kolonies zakken. Den Haag wil er CO2 in spuiten. Zyklon B is niet meer voorradig. Wie bedenkt dit soort dingen toch? Mensen die het kabinet van advies voorzien. Dorn, dommer, domst. Het IQ van een Dino skelet.

Random Slochteren was het een grote chaos. Het eerste gasveld met oude boringen platformen was de Grunneger bodem ingezogen. Enkele reis naar de kern van Moeder Aarde. Er was een steekvlam geweest die de hemel zo verlicht had dat men in Drenthe en Friesland dacht dat de zon een uur eerder op kwam! Eindelijk, het beloofde land was in aantocht. Overal op het platteland van Grunn waren boerderijen en delen van dorpen door de aarde opgeslokt. Boven op de paniek groeide de angst naarmate het daglicht meer prijs gaf van wat er een paar uur daarvoor had plaats gevonden. Gelukkig konden families elkaar nog wel met de mobiele telefoon bereiken.

Drama's speelden zich op straat, in parken, achter en voortuinen af. Niets achter gesloten deuren, nee, het drama van de dood greep iedere Grunneger naar de keel. Wat hier achterweg kwam zag er zorgwekkend uit.

De eerste openbare leuzen stonden al op lakens en hingen voor de gevels van huizen die nog wel boven Moeder Aarde een bestaan hadden. De koppen van de verantwoordelijken moesten op een schaal op de Grote Markt gepresenteerd worden, was een van de eisen.

Alles was in een sneltrein vaart verlopen. Hoe was het mogelijk dat na een ramp wel alle mogelijke hulpdiensten paraat konden staan. Dit was de Grunnegers zichzelf af vroegen.

De gehele wereld keek nu mee en daar mocht je geen gezichtsverlies leiden.

Weer ging het om het eigen hachje. De vele documentaires over de gaswinningen in Groningen gaven een goed beeld aan de internationale pers en burgers wat er in een land als Nederland fout kan gaan door bureaucratie en Gas winstwaanzin.

De lokale televisie omroepen zonden hun werkreportages uit via de satellieten die voorradig waren. Er werd geschokt gereageerd door de leiders van de zeven grote mogendheden. Poetin van Rusland was een van de eerste leiders om zijn medeleven te betuigen en wenste persoonlijk langs te komen. Later die avond arriveerde hij met een kleine delegatie op Groningen Eelde Luchthaven.

Zijn mededogen was groot. Later bleek dat een van zijn familieleden om het leven was gekomen in de Slochteren ramp. In een omtrek zo groot als het Zuidlaardermeer was de bodem rondom het diep gapende gat, waarin Slochteren was verslonden, zwart geblakerd.

De staatsman gaf financiële middelen en hulp om de Grunneger bevolking bij te staan. Het Noodfonds 'Het gat van Groningen' was voor de nabestaanden.

Men hoefde geen jaren te gaan zitten wachten. Daar maakte deze staatsman, die niet populair was, korte metten mee. Dit gaf hem een gezicht. Leefde er dan toch iemand achter dat masker?

De grond in de hele regio bleef beven, trillen en schudden... men vreesde het ergste. ©

Het Gat van Groningen IV.

In het fonds 'Het Gat van Groningen' stortte de Russische federatie 50 miljard euro. Het was een fooi in verhouding met wat de Dutch overheid er sinds de midvijftiger aan gaswinst mee had verdiend, merkte Poetin op tijdens zijn persconferentie. Op de vraag waarom hij, los van het verlies van een familielid in deze vreselijke ramp, zoveel geld en ook humanitaire hulp aanbood wilde hij niets zeggen. Daarna stapte hij weer op zijn vliegtuig en verdween in het oostelijke luchtruim.

Eindelijk een echte pleister. De doden kregen wij er niet door terug. Maar zij zouden vanuit hun nieuwe, geestelijke leefwerelden zien dat uit deze vreselijke tragedie bewustzijn en gevoel was wakker geworden. De pijn voor ons als nabestaanden bleef, geen geld in de wereld kon dat doen oplossen. Hoe die Poetin dit had klaar gespeeld was toch wel beetje een wonder.

Via het bankrekeningnummer van een vriend van zijn overleden familielid, kon er direct geld vloeien naar de betrokkenen. Uit bestaande protocollen van rampscenario's hoe en waar geld heen moest was een lijst gemaakt. Bij de NAM waren niet alleen de regio's bekend, ook de gedupeerden stonden met naam en toename vermeld.

Met behulp van een aan de huizen geplaatst technisch gps apparaatje was direct zichtbaar waar de huizen het ergst getroffen waren. Het Gasunie gebouw aan de ringweg van de Stad Groningen, de Apenrots en het hoofdkantoor van de NAM in het noorden waren door de Grunneger milities bezet. Oud personeel was opgetrommeld waar huidige medewerkers geen medewerking wilden verlenen. Ook zij werden naar het veilige onderkomen van Veenhuizen gebracht.

Alle drie de politiekorpsen en ook de militaire takken in Assen en Steenwijk gaven hun steun aan de mensen in het rampgebied. Er was een Status Quo ontstaan met aan weerskanten Dire Straits.

De wet handhavende partijen leefden onder grote spanning. Aan beide kanten bevonden zich mensen die familie van elkaar waren. Bij escalatie zou dit betekenen dat men tegenover elkaar zou komen te staan. Er leefde een enorme explosiviteit langs de grens met Drenthe en Friesland.

De minister en staats secretaris konden maar beter beveiligd gaan wonen in een gaskoepel met CO2 maskers. Hun leven werd bedreigd. Het leger werd op twee fronten ingeschakeld.

Rondom het hele rampgebied, waar ook delen van Friesland en Drenthe bij hoorden werd door militaire eenheden hermetisch afgesloten. Ook de provincie grenzen gingen op slot.

Internationale hulpverleners die bij aardbeving rampen met honden werden ingezet waren bezig ingevlogen te worden. De marine nam de Waddenzee voor haar rekening. In de drie Noordelijke provincies werd een staat van beleg afgekondigd. Dit was de meest foute beslissing die men had kunnen maken. Het isoleren van je volk dat in een vreselijk rampgebied leefde voelde voor hen aan als ter dood veroordeeld zijn. Het noorden leefde in een pandemonium. Gekte en waanzin vonden hun uitweg in rellen en opstootjes met de politie en het leger.

Waar ging dit eindigen... Het was nog maar het begin! ©

Het Gat van Groningen III.

Lijkwagens reden af en aan. Het beeld van de MH 17 ramp werd door het hele volk herleefd. Het was weer onze eigen regering. Met goedkeuring onze vliegtuigen boven oorlogsgebied laten vliegen en niet de verantwoordelijkheid nemen. Nu op eigen bodem. Zij waren ook hier de oorzaak van.

Regering na regering had het niet zo nauw genomen met de veiligheid van zijn volk. Het belangrijkste waren de gigantische winsten die uit het winnen van aardgas te halen waren geweest.

Het verlies van het Grunneger volk lag in kisten, groot en klein. De Nederlandse parlementaire democratie had bloed doorweekte handen en nog wezen zij naar een ander. Dit konden wij toch niet weten? Voor het eerst werd er naar de burger, de gedupeerde burger, de Grunneger geluisterd.

'Die lamzakken uit Den Haag zijn hier nooit meer welkom. Komen ze wel, dan moeten zij voor hun leven vrezen. Is dit een bedreiging? Nee, netzo min hun winstbejag de dood van onze kinderen, ouders en familieleden was. Want daar bekommerden zij zich toch niet om, of wel soms?

Kijk maar uit dat dit niet Oekraïense trekjes krijgt.

Op diverse plekken in de drie provincies hingen lakens met de Oranje Vrijstaat is geboren en Gas is nu van ons.

In de Stad, Grunn, stond de Olle Grieze zo goed als hij dat nog kon. Maar men vreesde het ergste. Het gat waar het Forum werd gebouwd zou in een klap gevuld zijn met Martini stenen. Dat moest dan een monument worden hoorde je mensen in de Stad zeggen.

De samenhang onder de Stadgers was nog nooit zo groot geweest. Alle wijken hadden milities samengesteld en werkten met elkaar samen.

Foute bestuurders waren opgepakt en overgebracht naar de ongebruikte cel blokken in Veenhuizen. Het gaf de Stad ondanks de ellende direct al een rustiger karakter. Men had goed overwogen of dit wel een juiste manier van handelen was. Ook de commissarissen van de Koning mochten een kamer gaan uitzoeken met getralied glas en kijkgat in hun deur. Zo heerlijk rustig, ja ja!

In Den Haag sprak men schande van de werkwijze en wilden een militair offensief in zetten om de bestuurders te bevrijden. Maar een afgezant van de Koning, een zekere mijnheer Wijck raadde dit ten strengste af. Hij juichte het juist toe. Zijn woorden op een nieuws bericht aan het volk kregen veel lof. Hij werd direct als enige vertegenwoordiger van de Koning uitgenodigd op de mooie oude nog staande Provinciehuis aan de Prinsenhof achter de Martini toren, de Olle Grieze, in Grunn!

De Waddeneilanden hadden zich direct aangesloten bij wat nu al werd genoemd de Oranje Vrijstaat. Toen kwam er een melding binnen dat bij Drachten drie waterplassen aan het leeglopen waren. De Boornbergumerpetten, de Libbe Gabriëlsplas en de afgraving van het Oude Diepje.

Op de centrale beeldschermen van zowel de Gasunie als de NAM was duidelijk te zien waarom dit had plaats gevonden. Hoe vreemd het misschien ook klonk, maar de bezetters vonden het een te groot risico voor de plaatselijke bevolking om hen de volledige gegevens te geven. Er werd gekozen voor een acute evacuatie van het hele leefgebied rondom Drachten. In een straal van vijftien kilometer vanaf de waterplassen werden de mensen uit het gebied gehaald.

Het was een enorme operatie. Ook hier was de samenhang eensgezind. Vrachtwagen bedrijven hielpen met het vervoer van mensen. In totaal werden er binnen zes uur ongeveer honderdduizend mensen geëvacueerd. Op bedrijven terreinen rond Groningen, Heerenveen en Leeuwarden werden de grootste loodsen vrijgemaakt en voor opvang ingericht. Water, eten drinken veldbedden en dekens werden uitgedeeld.

Op grote televisieschermen die in de loodsen waren opgehangen werden de evacuees op de hoogte gehouden van de dreigende situatie rondom hun woon en leefgebied.

Binnen het archeologische team groeide het onbehagen dat het slechtste, namelijk het nachtmerrie scenario, zich aan het ontvouwen was. Als er poreuze aardlagen waren die zich in een afbrokkelend stadium van instabiliteit bevonden dan was de ramp niet te overzien. Er was een testproef met een totaal nieuw model. Met aardlagen die op diverse diepten wel verbindingen met elkaar hadden.

En die door een dunne leemlaag gescheiden werden. Nu bestond de kans dat die lagen, door druk verlies, konden verzwakken. Wat de gevolgen dan zouden zijn, was niet te overzien. Lag hier een doemscenario voor de bevolking van de Drachtster Dallen? En de andere regio's?

Het noorden leefde op een tikkende bom. Het wachten was op de grote knaller... ©

Het Gat van Groningen V.

De schreeuw om de gaskraan naar de zuidelijke en westelijke provincies dicht te draaien werd met de minuut luider. Hier gingen de bezetters op de Apenrots niet op in. Dit was niet een vendetta van oog om oog en tand om tand! Zij die een waanzin van dat kaliber wilden beleven moesten maar naar een extra kerkdienst gaan. Het gaswinnen werd naar een derde van de capaciteit gebracht. Dit soort ingrepen had tijd nodig. Een groot vol containerschip staat ook niet direct stil als je de vaart naar een derde terugzet.

Het water leegloopeffect begon ook de afwatering van de grotere watergebieden aan de westkant van Drachten te beïnvloeden. Het Paterswoldse en Zuidlaardermeer meer vertoonden kritiek grote laagstanden. En het deels met de hand gegraven Van Starckenborgh kanaal kon geen zware container schepen meer verplaatsen. Hier was het water pijn wel heel drastisch gezakt. Dit had ook gevolgen voor de watergebieden van Middag en Humesterland en het Reitdiepdal. Oude slinken en vaarten kwamen overnacht droog te staan. Gemalen van molens en kleine sluizen werden direct gesloten. Het alarmsysteem bij de sluizen van de Stad Groningen, Delfzijl, Gaarkeuken en Dokkumer Nieuwe Zijlen functioneerden goed.

Alle waterwingebieden in de drie noordelijke provinciën reageerden op deze calamiteit. Met een beetje geluk hadden ze alles op tijd gesloten. Hierdoor kon erger worden voorkomen. Water was en

is een zeer belangrijk bestandsdeel waar zelfs delen van steden en dorpen op zijn gebouwd. Overijssel bood haar hulp aan en zette hun sluizen en gemalen in de achteruitstand. Toch kon niet voorkomen worden dat bomen en fruitteilers grote schade opliepen. Wegen verzakten en ook de spoorlijnen vanuit Friesland en Groningen naar Meppel moesten dicht. De drie noordelijke provinciën werden uitgeroepen tot internationaal rampgebied. De drie groepen van samenwerkende milities voor een Vrijstaat van de drie noordelijke provinciën kwamen steeds sterker in hun schoenen te staan. Nooit was er goed naar de mensen en de bestuurders van deze achtergestelde regio's geluisterd. Nu hoefde dat niet meer. Zij kozen ervoor om vanaf nu voor zichzelf te kiezen. Den Haag werd buitenspel gezet. Het Aardgas, Toerisme en de watersport zou genoeg inkomsten regenereren om de economische veiligheid te waarborgen. Was dit niet te vroeg juichen terwijl er onder hun leven een grote ramp in wording was? Hoe pijnlijk de situatie ook was, dit soort berichten van vrijheid, samen met een mooie, rooskleurige toekomst waren een enorme steun in de rug voor de gedupeerden. Het aanstaande leven in de drie provinciën konden gouden eeuw allures krijgen. Zou Den Haag hun gans met het gouden ei van zich af laten pakken? Zoals de Grunnegers dat in de vijftigerjaren van de vorige eeuw hadden toegestaan. Er was een behoorlijke opbouw van strijdkrachten aan weerskanten van de twee provincie grenzen. Overijssel en de Noordoostpolder sloten de aanvoerwegen naar Friesland en Drenthe om het Den Haag zo moeilijk mogelijk te maken. De afgezant van de Koning, mijnheer Lucas Wijck, was onderweg naar het Provinciehuis in Grunn, Groningen. RUG rector Magnificus prof. Karl van Tongeren, Teun Jan Hanen en nog wat bekende Grunnegers met het oog op een Vrijstaat van de drie noordelijke provinciën stelden zich voor als de sprekers voor het Volk van het Noorden. Hoe graag de provincies ook onafhankelijk wilden zijn, Den Haag zou daar nooit mee instemmen. Deze positie riep tijden op van eeuwen terug waarin de prins van Oranje een asielzoeker was. Toen werd hij in het noorden verwelkomd. Vanuit dit deel van de zeven provinciën, de Republiek, heeft het Koninkrijk uiteindelijk een levend gezicht gekregen. Al het goeie, mooie en de rijkdom komt uit het noorden. Er gaat niets boven Groningen. Nu was het de Grunneger die ging bepalen wat er met hun rijkdommen ging en moest gebeuren. Zo niet, dan was een revolutie onvermijdelijk. Rook dit naar anarchie in de Nederlanden? Zou dit het einde van het Koninkrijk kunnen zijn? ©

Het Gat van Groningen VI.

De pers en de macht van hun mogelijkheden liet de wereld zien hoe een democratie kon falen. Via diverse televisie en radio zenders werden de medelanders p de hoogte gebracht van de zeer gevaarlijke situatie waarin de drie noordelijke provincies zich bevonden. De Stad Grunn was behoorlijk zwaar getroffen door de laatste aardbeving die een kracht van 6.4 op de schaal van Richter had aangegeven. En weer waren het de wijzen uit Den Haag die zich beriepen op modules uit de mid vijftigerjaren. Alsof de Apollo 8 zijn rondje rond de Maan volbracht had op aanwijzingen van Jules Verne! Werner von Braun de nazi komt eerst, toch? Wat was het toch met die monomanen in Den Haag? Was de Koning niet bij machte omdat stelletje ongeregeld van de Staten Generaal in een en dezelfde richting te laten kijken?

En wie was die Lucas Wijck? Kon de Koning zijn eigen boontjes niet doppen. Al die andere politieke idioten kwamen er niet meer in. Den Haag hoefde niet een of andere delegatie samenstellen. De wereld politiek had haar stempel van vuiligheid en rekken eeuwen lang laten zien en voelen. Het ging hen uiteindelijk allemaal maar om een ding. Het veilig stellen van hun eigen economie en winst. De politiek bekommerde zich niet om landen in financiële nood of mensen die in een oorlogsgebied beland waren omdat de politiek daar hun vendetta uit wilde vechten.

Het tijdelijke bestuur van de Gasunie besloot eenstemmig met de militias dat de gaskraan naar Den Haag zo goed als dicht moest. Ook de zijtakken naar de residentie werden afgesloten. Proberen om de gasleidingen met computer programma's weer om te gooien zou leiden tot volledige afsluiting.

Dit was een van de grote dilemma waar de drie noordelijke provinciën voor stonden.

Intussen traden over diverse regio's in het noorden grote verzakkingen van de aardbodem op.

De infrastructuur van het wegennetwerk begon er slechter en slechter uit te zien.

Met helikopters en kleinere vliegtuigen werd het ontwrichte landschap in kaart gebracht. Grunn vanuit de lucht kreeg een nieuw karakter. De Eemsmond weg was op meerdere plaatsen meters weggezakt en onbegaanbaar. Verkeer was opgesloten tussen diepe scheuren. Mensen liepen in de weilanden naar kleine dorpen als Middelstum, Kantens en Bedum. Naar het oosten was het wegennet er nog slechter aan toe. Hele dorpen en hun omliggende leefgemeenschappen waren volledig geïsoleerd. Tussen Slochteren, Veendam, Delfzijl, Roodeschool, Noordpolderzijl en dan in een rechte lijn naar Eenrum en terug in de richting van de Stad Grunn waren duidelijk eilandjes te zien. De landerijen en delen van dorpen en stadjes waren door de aarde verslonden.

Wat wilde Den Haag nu nog met hun gewauwel?

Ook in Friesland en Drenthe waren de tekenen van grote aardverschuivingen langzaam zichtbaar. De leegloop van de kleine open plassen was schokkend. Geologisch was dit een zeer verrassende ontwikkeling. Zou het opvullen met water het zwaardere gas terugduwen en de bodem daarmee stabiliteit geven? Zou dit zo zijn, voor hoe lang? Wat konden de implicaties zijn als het een tijdelijk vacuüm was?

Het was een angstig en bedreigend relaas om wetenschappers en technocraten binnen het veld van archeologie te horen debatteren over wat er nu wel en niet zou kunnen gebeuren. Uitgaande van diverse scenario's.

Een jonge antropoloog en stratigraaf, afgestudeerd aan de Universiteit van Leiden, Dr. Jenna Hoog, had een totaal andere benadering. Haar invalshoek was om de boringmonsters van de laatste zestig jaar naast elkaar te leggen. En ze dan opnieuw in kaart brengen. Zonder verdere speculaties zou dit de psychische druk van de ketel halen. Alle bestanden zaten in de digitale databank van NAM. De codes die ervoor nodig waren lagen in Schoonebeek.

Dr. Jonas Spoelstra, hoogleraar bodemonderzoek van het Tertiaire tijdperk was een van de bazen van de NAM. Hij had veel lof voor de afstudeer scriptie die Dr. Jenna Hoog inspirerend verdedigde.

In haar 'twaalf-punt' grondbooronderzoek van de bodem van de drie noordelijke provinciën was zij tot zeer schokkende conclusies gekomen aangaande de gaswinningen en hun vacuüms. Het werd in de doofpot gestopt. ©

Het Gat van Groningen VII.

Doofpotten en de BVD, dat was Den Haag. Deze aardbodem gegevens mochten niet naar buiten komen. Alleen intern konden de wetenschappers ermee werken. Dr. Jenna Hoog en ook andere onderzoekers werden gedwongen een contract van geheimhouding te tekenen. Het was weer stil op straat in Nederland.

De afgezant van de Koning, mijnheer Lucas Wijck, wilde samen met de wetenschappers en de milities gesprekken. Hij wilde een betere visie van hoe het mogelijk was dat aardbevingen en de bevolking tot deze verweven nare escalatie waren gekomen. Hij had zich goed ingelezen natuurlijk. Niet alleen om te zien hoe de burgerij van die getroffen gebieden er in stonden. Maar ook hoe zij ermee hadden moeten leren leven. En hoe de Haagse politiek in correlatie met de provinciale en lokale bestuurders hun feedback naar de rampgebieden hadden geventileerd.

Lucas Wijck zat met een breed spectrum vol geïnteresseerde aandacht te luisteren naar de diverse meningen en standpunten. Dr. Jenna Hoog etaleerde voor het eerst in het openbaar haar opties van de diverse keuzes die de NAM had kunnen maken. De langdurige duurzaamheid en veiligheid module van gaswinning, wel tegen lagere winsten, hadden nooit tot deze aardbeving ellende geleid.

Dat de provincies geen last zouden krijgen van aardbevingen was een garantie die nooit gegeven had mogen worden. Zeker niet met het tempo van het wegzuigen van aardgas uit de bodem onder de Noordelijke Provincies. Dat had daar al veels te lang geduurd.

Het grote Gat van Groningen, dat ontstaan was door het wegzakken van Slochteren in de aarde, was daar een horror voorbode van.

Het meest slechtste scenario was een ouverture die de gevoeligheid van de mensen daar niet meer kon en wilde verdragen. De maat was vol. Het einde van de elasticiteit van het innerlijk gevoelsleven had het kritisch punt bereikt. Het kon ieder moment knappen.

Dat de pers vergelijkingen maakte met de IS jihadisten en de noordelijke milities was absurd. Maar we waren toch allemaal Charlie? Waar was nu die bewuste meeleeft sensitiviteit? O, mensen zaten in de koude? Wie niet? In gebieden waar miljoenen ontheemden leefden was het al jaren niet anders. Daar stierven ze van de honger onder erbarmelijke omstandigheden. Op TV was dat met een bord op schoot en de verwarming op 22 graden aangename sensatie en soap televisie. Na enkele dagen van rampen en ellende van anderen, ergens in de wereld, waren wij er wel klaar mee. Ja, ook wij hier als ontheemden leefden in die gejaagde sfeer van de ver van mijn bed show.

Maar dat was nu niet meer zo. Nu was onze show op TV. De hele wereld keek mee naar onze ellende, door een regering en aardolie bedrijf veroorzaakt. Ja, het was en is één regering. Niemand had ooit ingegrepen. Sie haben es gewusst!

Mijnheer Wijck kon zich volledig vinden in wat genoemd werd, anarchistische escalatie. Waardoor de Staat der Nederlanden zich in een pad stelling bevond.

Er werd ook gesproken over evacuees die de drie provincies wilden verlaten. Omdat zij het niet eens waren met hoe de milities en de voorlopige leiding de touwtjes in handen hadden. Dit waren in het merendeel migranten uit het westen die het noorden verkozen hadden voor de rust, schoonheid maar bovenal de weidse blikken en onbedorven horizonnen. In het noorden voelde het leven van de hartklop aan als de wind, regen en zonneschijn. Vreemd genoeg wilde men de ellende die door hun achterban was veroorzaakt, het westen als zijnde de politiek, niet met ons delen. Ja, dan rot je maar op. En als het aan de Vrijstaat ligt, wanneer deze uitgeroepen zou worden, dan kwamen zij er straks niet meer in. Je bent met ons... of je bent tegen ons.

Gek genoeg was er al een drukte van jewelste te beleven geweest aan de doorgangspoorten. Duizenden noordelingen die als migrant elders in den Lande hadden gewoond wilden terug naar hun roots. Zij wilden weer dat gas trillende land onder hun kloten voelen. Gingen familieleden en hun lotgenoten ten onder, dan gebeurde dat niet zonder hen. Ook Lucas Wijck zijn familie stond voor de poort van Steenwijk. Er leefde een grote verdeeldheid onder de bevolking. In de Staten Generaal waren de onderhandelingen over een eventuele Oranje Vrijstaat in de Staat der Nederlanden het gesprek van de dag. ©

Het Gat van Groningen VIII.

Met helskabaal waren de inwoners van de Stad Grunn wakker geschud. Bevend en schokkende had de Stad minuten lang op haar grondvesten staan trillen. Het doek was gevallen.

Stad en Ommeland waren na bijna vijf eeuwen de trotse liefde van hun horizon kwijt. De Olle Grieze had de steunberen niet getrotseerd. De hevige bevingen in en rondom de Martini Stad hadden niet alleen het tol van hun roemruchte toeren geëist. Duizenden Grunnegers lagen onder de puinhopen van huizen en flats. Er was geen woonwijk in de Stad dat niet getroffen was.

Het einde van de Hondsrug de alom bekende verhoging in de Herestraat was weg. Een scheur met een breedte van twintig meter en meer had van de Herestraat een diep ravijn gemaakt.

Luchtfoto's toonden een breuklijn die tot in Duitsland doorliep. Iedere dag kreeg het eens zo mooie Grunneger landschap met zijn Goldenraand een andere aanblik.

Vanuit de hele wereld kwamen er hulpteams met honden die meehielpen met het bergen van de vele doden. Duizenden ontheemde Grunnegers leefden in een vacuüm gevoel van onwerkelijkheid. Men sliep uit angst in parken en plantsoenen. Op de renbaan in het Stadspark en op de omliggende voetbalvelden waren hulpposten van de EHBO.

De wegen die niet meer te gebruiken waren werden voor alle verkeer afgesloten. Levensaders om goederen aan te kunnen voeren moesten kost wat kost open blijven. De diepe breuken werden gevuld met uitgebrande autowrakken, fietsen en allerlei ander aardbeving puin.

Het leger had zware tanks en ander materieel ingezet om het puin de breuken in te duwen. Ook in de omliggende dorpen en kleinere stadjes was de ellende en aardbeving schade niet te overzien.

Het werd als maar moeilijker om via wegen de getroffen gebieden in te komen. De dijken aan de waddenkust hadden gelukkig nog niet te lijden gehad van de zware bevingen.

Dr. Jenna Hoog kwam met een voorstel om op drie plekken binnen de gevarenzone boringen te verrichten. Dan konden diepte trilling foto's, als echo's aantonen hoe de ontworichte aardlagen er uitzagen.

Meer en meer voelden de wetenschappers ervoor om de kanalen en de open wateren die nog niet leeg waren gelopen door te verbinden met de ontstane breuken en gaten.

Met drie-D programma's werd bekeken hoe de bodemlagen zouden reageren als de ontstane gaten direct gevuld werden met water. Het zou andere gebieden in een onstabiele situatie brengen.

Met tijd intervallen als het langzaam en gestaag zou worden gedaan bleek dat dit het gunstigst zou zijn. Stopzetten van de gaswinning was geen optie. Wilde men voorkomen dat aardlagen in een soort van automatische defibrillatie terecht zouden komen.

Lucas Wijck had samen met de Koning en de Statengeneraal een adem pauze weten te creëren. De militaire troepen die het noorden uit de klauwen van de militias moesten gaan bevrijden, zoals de kranten en het nieuws het schetsten, waren tot Zwolle, Emmeloord en Den Helder in de wacht gezet. Maar de Friezen, onder leiding van de militia groep Grote Pier, waren half weg de afsluitdijk al bezig een bres in de dijk te slaan. Oude ruimten kregen hun natuurlijke habitatten terug. Daar kon later wel een brug over gemaakt worden. Ook de sluizen bij Lauwersoog stonden open. Hoe meer water de drie noordelijke provinciën kon instromen om in de scheuren en aardse diepten te kunnen sijpelen, des te meer kans was er om nog grotere bodemverzakking tegen te gaan. Het noorden had Den Haag hun natte vingerwerk niet meer nodig. In het geheim werden van oost naar west mijnevelden aangelegd. Met daarachter hekwerken. Dit alles werd in de nachtelijke uren voltooid. Het noorden toonde haar soevereiniteit als Vrijstaat met daad en kracht... ©

Het Gat van Groningen IX.

Het afgrijselijk grote, diepe gat waarin Slochteren verdwenen was werd afgezet om ramptoerisme tegen te gaan. De nieuwe bestuurders hadden hun handen vol aan de schreeuw met klachten die de bevolking nu op hun bordje legde. Allen wisten dat het niets nieuws onder de zon was. Het waren de oude problemen geweest die er toe geleid hadden dat het in de noordelijke provinciën catastrofaal mis was gegaan.

Alles wat met de verbetering van de leef en woonsituaties had uit te staan werd op de lange baan geschoven. Twee vijfde van de woonruimte was weg, verwoest of onbewoonbaar. Als je niet beter wist dan zou je denken dat er luchtaanvallen hadden plaats gevonden. Groningen was een war zone. De nieuwe leiding had eerst een nog veel gevoeliger probleem waar zij de aandacht van de bevolking voor nodig hadden. Wat te doen met de stoffelijke overschotten van de duizenden doden? Moesten die apart begraven of gecremeerd worden? Was het misschien een goed idee om hen in het gat waar Slochteren de aarde was ingezogen, om daar een massagraf te maken?

Gezien de huidige omstandigheden moest daar snel een besluit over genomen worden.

De grondlaag echo foto's boden de zo verlangde uitkomst. De nabestaanden stemden gelukkig in met het massagraf. Een gepast monument zou op een later tijdstip worden besproken.

Intussen liepen de half lege waterwegen vol met zout water. Het vond haar weg in diepe kloven, gaten en droge afgravingen van leeggelopen plassen. Dr. Jenna Hoog was er haast zeker van dat de kans op een ommekeer in de grondlaag instabiliteit door het water in evenwicht zou komen. Maar binnen de wetenschap was niets zeker. Dat was een zekerheid die iedereen kende.

Besloten was om de doden tijdens de nachtelijke uren naar het gat van Slochteren af te voeren.

In verschillende grote hallen konden de familieleden afscheid nemen van hun geliefden.

Het werd de dag van het Stille Noorden.

Binnen vierentwintig uur begon de bodem met de daar direct op liggende bovenlagen verhardingen te vertonen. Hoe deze chemie precies werkte konden alleen boormonsters in een later stadium uitsluitel over geven. Op dat moment was het een lichtpunt in de kille, koude duisternis van dood en verderf. Toch moest er een slag om de arm gehouden worden. De wetenschappers konden niet precies zeggen wat voor gevolgen de met zoutwater volgelopen leeggezogen gaswingebieden zouden hebben op de met volle aangrenzende gaswingebieden.

Uit alle hoeken van de drie noordelijke provinciën kwamen ideeën binnen over hoe de wetenschap het varkentje van de bodem moest wassen. Dr. Jenna Hoog had de leiding over het NAM gebeuren op zich genomen. Ze was zeer ingenomen met een van de ingezonden voorstellen. Welke deze was wilde ze niet vertellen. Daar moest ze eerst met andere onderzoekers over praten. En bepaalde testen uitvoeren om te zien of het wel veilig was.

Het bericht was binnen gekomen dat Lucas Wijck samen met de Koning het rampgebied wilde komen bezoeken. Een afspraak zou geregeld worden in een oud oranje pand, de Brede borg bij Warffum. De Vrijstaat wilde garanties. Ze waren niet van plan te buigen voor een militair overwicht en zeker niet voor intimidatie van een eventuele inval door de strijdkrachten.

Hun doel stond vast. Als de Koning goedgezind was dan mocht het nieuwe landsdeel ook een andere naam dragen; de Oranje Vrijstaat! Tegen alles in gaan zou miljarden aan gas verliezen kosten. Maar meer nog levens van onschuldige mensen.

De Nederlandse Staat had lang genoeg van de winsten van het gas geprofiteerd. De noordelijke provinciën zouden een perfecte economische partner worden. Het zou de Nederlanden niets dan goeds opleveren. De Grunnegers kregen meer en meer het gevoel dat hun Vrijstaat aanstaande was.

©

Het Gat van Groningen X.

Hoe was het mogelijk geweest dat een regering een deel van zijn volk zo in de ellende had weten te drukken. Protesten en aanklachtbrieven samen met media bekendheid mochten niet baten.

Niet alleen de Grunnegers maar ook de Friezen en Drenten hadden hun gaswin ellende te verwerken. De drie noordelijke provinciën hadden bij het gerechtshof voor het Internationaal recht een klacht neergelegd. De aanklacht luidde; Uitbuiting en minachting van het eigen volk door Gaswinning voor eigen doeleinden. Zonder dat de juiste veiligheidsnormen in acht waren genomen. Jaren lange procedures bewust vooruit schuiven om maar niet de verantwoordelijkheid te hoeven dragen. Eis van de drie noordelijke provinciën was; Alle ministers, bestuurders en wetenschappers die vanaf dag een betrokken waren bij de gaswinning in de drie noordelijke provinciën moeten berecht worden. Hier stond het misschien wat eenvoudig omschreven. Maar de kern van de zaak was dat die schurken zullen boeten voor hun misdaden. Zij weten dat zij schuld hebben aan deze vreselijke ellende. Bijna zeventig duizend noordelingen hadden inmiddels het leven al gelaten door de aardbevingen. Het einde was nog niet in zicht.

De huidige belanghebbenden in Den Haag konden maar beter zichzelf gaan melden bij de lokale politie. Er was geen Nederlander die niet een familielid verloren had door de Haagse hebzucht. Ook in andere delen van het land werd de roep naar gerechtigheid groter en groter.

Men eiste het aftreden van de regering. Het werd rumoerig op straat. Bendes met jongeren zagen hun kans schoon. Het leven werd onveilig. Dit zorgde voor nog meer milities. De lokale overheden hadden niet genoeg manschappen tot hun beschikking om deze bendes en plunderaars te bestrijden. Langs de grenzen van de drie noordelijke provinciën werd een groot deel van de militaire troepen weggehaald en ingezet om de bendes te bestrijden en in te rekenen.

Lucas Wijck had carte blanche van de Statengeneraal en hun Koning gekregen. Hij mocht de in zijn ogen passende maatregelen nemen. Hij werd de man van Staat. De verantwoordelijke voor de te

nemen acties tegen de bendes en al dat andere volk dat het even niet zo nauw namen met hun eigen normen en waarden.

Wijck kondigde het Staat van Belg voor het resterende deel van het land af. Mensen mochten tussen zeven uur 's avonds en zeven uur 's ochtends niet op straat. Zij die dit wel deden riskeerden het om gearresteerd te worden. Verzet kon leiden tot het neerschieten van de personen die weigerden aangehouden te worden. Deze rigoureuze wetsbepalingen maakten het binnen vierentwintig uur aardig rustig op straat. Drie dagen had het geduurd eer de rust weer was wedergekeerd.

Gevangenis en stroomden aardig vol. Waaronder twee derde ambtenaren en mensen van de oude en huidige Haagse politiek.

In Den Haag was Wijck overgegaan tot arrestaties van alle betrokkenen van de gaswinning zwendel. Ook de verantwoordelijke ministers, staatssecretarissen en allerlei direct aanverwante bureaucraten werden achter slot en grendel gezet. Nog nooit in de geschiedenis na de jongens van De Wit, waren er zoveel witteboordcriminelen opgesloten. De maffia lachte in hun vuistje. Wanneer waren zij aan de beurt? De regering trad af. Zij werd deels op non actief gezet. De Koning en de Statengeneraal keurden de plannen van en voor de Oranje Vrijstaat goed. De drie noordelijke provinciën en de Waddeneilanden werden een Vrijstaat in de Staat der Nederlanden. De militairen trokken zich terug. Weer was er een dag voorbij gegaan waarin niet alleen het Groninger landschap de nodige veranderingen had moeten ondergaan, een heel land was bewust lam gelegd door een man. De man van Staat, Lucas Wijck. In de Oranje Vrijstaat was het rouwen en feesten.

In een rap en hoog tempo werden langs de gehele zuidelijke grens van de Vrijstaat extra hoge hekken geplaatst. Ambtenaren maakten overuren. Iedere geboren Grunneger kreeg een Vrijstaat pas...in het oranje. ©

Het Gat van Groningen XI.

Twee weken na de catastrofale verzakking van Slochteren, de bakermat van het Gas en nu ook het hart zeer van duizenden moeders, vaders, broers, zussen, opa's en oma's, was nu Friesland en zijn hartstochtelijke meren aan de beurt. Het Sneeker en Tjeukemeer kwamen overnacht droog te staan. De Fluessen waren tot een klein afwatering stroompje geworden dat water in een slinkend IJsselmeer liet sijpelen. Bij de Kuinre waren de eerste dijkbreuken zichtbaar. Alle dijkgraven werden bij elkaar geroepen 'It giet oan of It sil heve' was nu de kreet voor de bewaking van de dijken.

De angst bij de Friezen zat er goed in. Meren die leeg gelopen waren? Een kustlijn zonder het water van het IJsselmeer? En dan de waarschuwing dat de dijken konden inzakken. Was de beker dan nog niet leeggedronken. Hoeveel konden deze oud- Fries Germaans Saksische volkeren nog aan? Zou het slepen met Hunnenbedden en wat al niet meer het noorden teruggooien in een stenentijdperk? Wat al niet kon. Het leek en voelde wel als het einde van de wereld. Maar dat was te zwartgallig. Een ding was zeker. Dit noordelijke volk had een laag eelt op de ziel waar het vocht nog van in moest teren. Niemand, maar dan ook niemand zou ooit weer een loopje met hen nemen.

Heel langzaam keerde de rust in de negen overgebleven provinciën weer terug.

De grond onder de Grunnegers kwam iedere dag meer tot rust. De aardgas winning werd langzaam opgevoerd naar vijftig procent van wat het ooit op de top was geweest. Drukmeters lieten zien dat de diepere aardlagen door het water stabiliteit hadden gekregen.

De dijken zagen er zeer slecht uit en aan een tweede Delta werken werd direct begonnen. De inkomsten van het gas betaalden voor een prachtig stukje Nederlands dijk vakmanschap. De dijk keringen werden met twintig meter verbreed en tien meter verhoogd. Deze plannen lagen al sinds de zestigerjaren van de vorige eeuw op de plank in de koelkast.

De oranje vrijstaat kwam langzaam in haar ritme. Als een hecht volk groeide er een broederschap met drie talen en de nodige dialecten. Het lage belasting tarief was een welkome basis voor tientallen internationale bedrijven.

De dag van het Stille Noorden werd 3 juni.

Op de grond waar Slochteren en haar bevolking had gewoond en geleefd kwam het Vrijstaat monument. Een schitterend weids wandelpark met heuvels en uitkijktorens.

Diverse groepen vonden de naam 'oranje' een foute associatie met die van de Afrikaanse oranje vrijstaat van voor de apartheid. In een volksstemming werd besloten dat het woord oranje niet meer voor de Vrijstaat kwam te staan.

Het provinciehuis van Grunn werd het regeringsgebouw van de Vrijstaat. Assen, Leeuwarden en Grunn bleven de hoofdsteden van hun provincies.

Lucas Wijck werd voorgesteld als landsman voor de Vrijstaat. Hij accepteerde zijn taak openhartig. De Koning was zeer ingenomen met de nieuwe ontwikkelingen en verhuisde naar de Wouden bij Heerenveen. In gesprekken tussen Lucas Wijck en het Vrijstaat bestuur drong de Koning er op aan om stemrecht als Stadhouder, zonder Ripperda fratsen.

Het was aan Friesland en Stad en Lande om de Drenten zover te krijgen dat zij ermee instemden. Oude namen kregen weer een zetel maar in een nieuw jasje.

De Vrijstaat in de Staat der Nederlanden floreerde als nooit te voren. De havens van Harlingen en Delfzijl, samen met de Eemsmond industrie, groeiden gestaag en ontwikkelden zich als ideale doorvoer havens naar het achterland. Werkeloosheid was binnen vijf jaar verdwenen. Van buiten de Vrijstaat werden mensen gecontracteerd en vulden een nieuw Gat van Groningen. De welvaart. Met dank aan ons gas. In memorie aan de vele gevallen Noordelingen. Hopen dat het nooit gebeurt.

©

